

РЕШЕНИЕ

№ 7496

гр. София, 22.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 24.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **4664** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба с вх. № Е-12-00-443/27.05.2020 г., подадена от [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], п. к. 1618, представлявано от Т. Т. – Изпълнителен директор срещу Решение № Ж-300 от 30.04.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ по жалба с вх. № Е-12-00-443/17.12.2019 г., подадена от [фирма], с което на [фирма] са дадени задължителни указания да уреди взаимоотношенията си с [фирма] съгласно дадените в него мотиви, както и да оттегли последното направено мотивирано възражение през м. март 2020 г., за да продължи стартиралата процедура по смяна на доставчика на ел. енергия с нов такъв.

Според жалбоподателя процесното решение е необосновано, неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон. Твърди се, че административният орган неправилно е приел жалбата на [фирма] за основателна, тъй като изводът в решението по отношение прекратяване действието на договора е погрешен и противоречи на събраните в хода на административното производство писмени доказателства. Посочва се, че срокът за предизвестие, уговорен между страните в чл. 12, ал. 3 от договора за комбинирани услуги, не е спазен от [фирма], тъй като договорният срок започва да тече за [фирма] от датата на

получаване/узнаване за изявлението, тоест от 07.05.2019 г., а периода 07.05.2019 – 31.05.2019 г. не включва 30 дни.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма], редовно призован, не се представлява. От процесуалния представител на дружеството адв. Й. е депозирана молба по делото, с която същият поддържа жалбата и изразява становище по същество на спора. Прави възражение за прекомерност на претендираните съдебни разноски от ответника и заинтересованата страна.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Н. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Представя писмени бележки с изложени съображения за законосъобразността на оспорения административен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна [фирма], редовно призовано, се представлява от адв. Г., който моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна и потвърждаване на решението на КЕВР. Претендира разноски.

Заинтересована страна [фирма], редовно призовано, не се представлява.

СГП, редовно призована, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР, Комисията/ е постъпила жалба с вх. № Е-12-00-443/17.12.2019 г., подадена от [фирма] с адрес на управление: 4230, [населено място], „ул. Ч. връх“ № 31, представлявано от И. А., в качеството му на управител, срещу [фирма], представлявано от Т. Л. Т. – Изпълнителен директор, с адрес на управление: [населено място], п.к. 1618, [улица].

Г-н А. възражава срещу невъзможността за смяна на досегашния доставчик на ел. енергия с нов такъв, предвид направени възражения от търговеца на ел. енергия.

Жалбата е постъпила по реда на чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/. Същата не е разгледана от [фирма], поради което на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 е изпратена по компетентност на дружеството на 27.12.2019 г. Комисията е изисквала от дружеството да изпрати мотивирано становище, ведно с цялата преписка по жалбата, както и информация за предприетите действия по направените възражения от жалбоподателя.

Събраните документи по преписката и становището на доставчика на ел. енергия са предоставени в Комисията на 16.01.2020 г.

В становището си [фирма] изтъква, че [фирма] съгласно чл. 12, ал. 1 от сключения между страните договор за комбинирани услуги е изпратил писмено предизвестие за прекратяването му, което е постъпило при доставчика на ел. енергия на 07.05.2019 г. Доставчикът на ел. енергия твърди, че предизвестieto е било подадено в по-кратък срок от договорения между страните, спрямо срока на изтичане на същия на 31.05.2019 г. Според търговеца на ел. енергия изпратеното предизвестие не е породило правни последици и по този начин договорът е продължил да действа между страните до 31.05.2020 г. Невярно е твърдението на [фирма], че [фирма] е подало възражения поради наличие на просрочени задължения, напротив, обстоятелството е поради действащ договор между страните, като по този начин липсва основание преди изтичането на срока на договора да се предприемат действия по смяната на доставчика.

По делото са представени като доказателства договор за комбинирани услуги № МЕ-КА 0485/01.06.2018 г., сключен между търговеца на ел. енергия и [фирма], за срок от 12 месеца от първата доставка и подадено предизвестие на 01.05.2019 г. за прекратяване на договора до [фирма], считано от 01.06.2019 г.

С писмо от 05.03.2020 г. от [фирма] /ЕР Юг/ от Комисията е изисквана допълнителна информация на основание чл. 144, ал. 1 във връзка с чл. 54, ал. 1 от Наредба № 3. Становището на ЕР Юг е предоставено в КЕВР на 17.03.2020 г. В него се отбелязва, че на 09.05.2019 г. „С. Е.“, в качеството му на упълномощен представител на [фирма], е подало заявление за смяна на доставчика на ел. енергия, считано от 01.06.2019 г. Съгласно т. 2. 6 от Инструкция № 2 за регистриране на обект на краен клиент в пазара на свободно договорени цени и смяна на координатор на балансираща група /Инструкция № 2/ мрежовият оператор /МО/ е уведомил търговските участници за предстоящата смяна, като в отговор доставчикът на ел. енергия е подал възражение. На 20.05.2019 г. в съответствие с т. 2. 7. 1. От Инструкция № 2 МО е информирал дружеството [фирма], че поради липса на оттеглено възражение от страна на търговеца на ел. енергия, процедурата по смяна на доставчика е прекратена.

Към настоящия момент [фирма] е мрежови клиент на ЕР Юг. Относно последната стартирала процедура по смяна на доставчика, считано от 01.04.2020 г. е налице отново подадено мотивирано възражение от [фирма], като липсва оттегляне на същото понастоящем.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 12, ал. 1 и ал. 3 от сключения между [фирма] и [фирма] договор за комбинирани услуги, същият е за срок от 12 месеца от датата на първата доставка на ел. енергия и се подновява за следващата година, в случай че никой от страните не поиска писменото му прекратяване в срок до 30 календарни дни преди крайния срок. В тази връзка на 01.05.2019 г. дружеството [фирма] е изпратило писмено предизвестие до жалбоподателя, че договорът се счита за прекратен на 01.06.2019 г., тъй като срокът изтича на 31.05.2019 г. Към този момент всички задължения на посоченото дружество към жалбоподателя са погасени. Междувременно [фирма] е сключило договор за доставка на ел. енергия с друго дружество / [фирма]/, което многократно е подавало заявления пред [фирма] за смяна на доставчика с нов. Жалбоподателят е изпращал ответни мотивирани възражения срещу смяна на доставчика.

Видно от подаденото на 01.05.2019 г. предизвестие, дружеството [фирма] е изпратило писмено предизвестие до търговеца на ел. енергия, че договорът ще се счита за прекратен на 01.06.2019 г., тъй като срокът изтича на 31.05.2020 г. Подаденото писмено предизвестие е в съответствие с чл. 12, ал. 3 от договор за комбинирани услуги № МЕ-КА 0485/01.06.2018 г., тъй като е изпратено в 30-дневния срок преди 31.05.2019 г., следователно договорът следва да се смята за прекратен, считано от 01.06.2019 г.

В този контекст се явяват неоснователни направените от жалбоподателя възражения, че договорът е породил автоматично действие за още една година – до 31.05.2020 г.

Разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от Правилата за търговия с ел. енергия /ПТЕЕ/ посочва изчерпателно хипотезите, на които може да се основава възражението и това са: действащ договор по чл. 11, т. 4; действащ договор по чл. 11, т. 9; действащ договор по чл. 11, т. 10; задължения за неустойки, ако същите са предвидени в договорите по т. 1-3; невнесен депозит, обезпечаващ плащането по последната фактура, ако такъв е предвиден в договора.

Видно от събраните в хода на административното и настоящето съдебно производство доказателства, липсват просрочени задължения от страна на [фирма] спрямо жалбоподателя.

С оглед гореизложеното правилно Комисията за енергийно и водно регулиране е приела, че след като договорът между страните е бил прекратен, считано от 01.06.2019 г., то съгласно чл. 102, ал. 2, т. 3 от ПТЕЕ липсва основание за подаване на мотивираните възражения от страна на жалбоподателя, а именно – наличие на просрочени задължения по действащ договор, което в случая не е налице.

Във връзка с гореизложеното Правилно КЕВР е приела подадената от [фирма] жалба за основателна и с Решение № Ж-300 от 30.04.2020 г. е дала задължителни указания на търговеца с ел. енергия [фирма] да уреди взаимоотношенията си с [фирма], касаещи прекратения от 01.06.2019 г. договор за комбинирани услуги № МЕ-КА 0485/01.06.2018 г. и да оттегли последното направено мотивирано възражение през м. март 2020 г., за да продължи стартиралата процедура по смяна на доставчика на ел. енергия с нов такъв.

От страна на процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което с оглед изхода на спора, се явява основателно и следва да бъде уважено. От страна на процесуалния представител на жалбоподателя е направено възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение. Съдът намира същото за основателно Дружеството жалбоподател следва да бъде осъдено да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 лв. представляващи разноски за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 3 АПК вр. чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

От страна на процесуалния представител на заинтересованата страна [фирма] е направено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение, което, с оглед изхода на спора, се явява основателно и следва да бъде уважено. От страна на процесуалния представител на жалбоподателя е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Съдът намира същото за основателно Дружеството жалбоподател следва да бъде осъдено да заплати на [фирма] сума в размер на 300 лв. представляващи разноски за адвокатско възнаграждение, на основание чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, вр. параграф 1 от същата наредба.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2, предложение последно от Административнопроцесуалния кодекс, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, III отделение, 46-ти състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалба с вх. № Е-12-00-443/27.05.2020 г. на [фирма], ЕИК:[ЕИК] срещу Решение № Ж-300 от 30.04.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на [фирма] са дадени задължителни указания да уреди

взаимоотношенията си с [фирма] съгласно дадените в него мотиви, както и да оттегли последното направено мотивирано възражение през м. март 2020 г., за да продължи стартиралата процедура по смяна на доставчика на ел. енергия с нов такъв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на ответника Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на заинтересованата страна [фирма] сумата от 300 лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: